

man vel nok sige. Om nu denne Venlighed til sin Tid gennem Afstemningen — og det er jo der, man skal finde ud af, hvor meget Venligheden betyder — vil omsætte sig i en venlig Handling eller ikke, er det jo Fremtiden forbeholdt at vise, men jeg tror altsaa ganske afgjort, at Socialdemokratiets Stilling overfor disse Lovforslag vil have en overordentlig stor Indflydelse paa, om der vil komme lidt, mere eller maaske slet intet ud af dem. Den højtærede Minister var jo allerede inde paa at vise os Konservative, at med Socialdemokraterne skulde vi ikke regne. Ja, selv om vi naturligvis ikke er saa kloge som Venstres Medlemmer, tror jeg nu lige godt, vi hellere vil bruge vor egen Forstand til at bedømme, om vi, om jeg saa maa sige, kan have Glæde af Samarbejdet med Socialdemokratiet i denne Sag, end vi vil benytte Ministeriets Forstand. Det ærede Medlem Hr. Stauning var inde paa, at det hjalp jo ikke noget, selv om Socialdemokratiet støttede os; vi havde jo Landstinget tilbage. Ja, ja, man kan dog ikke uden videre gaa ud fra, at hvis Lovforslag af saa fundamental Art som disse bliver vedtaget i en bestemt Form her i Folketinget, saa gaar man op i Landstinget og lader Lovforslagene stemme ned, og saa er dermed den Sag færdig. Saaledes ligger det jo ikke. Der er en Væsensforskel mellem Forholdet nu, og den Gang noget lignende kunde tænkes overfor Socialdemokratiet, for den Gang vilde det jo blive et Flertal imod Socialdemokratiet i Landstinget, men et Flertal for Socialdemokratiet her; det gør dog i sig selv ikke saa lille en Forskel i Stillingen nu og den Stilling, som den Gang kunde tænkes. Yderligere kommer hertil, at saadan uden videre kan man vel ikke, selv om det ærede Medlem Hr. Dahlgaard synes at betragte det som en given Ting, gaa ud fra, at Landstinget skulde kunne nedstemme Beslutninger taget af et Flertal paa 60 pCt. i Folketinget til Fordel for at støtte en aktiv Erhvervs-politik. Det synes jeg ikke, man har Lov at gaa ud fra efter de Udtalelser, man tidligere har hørt fra radikal Side, gaaende ud paa, at Landstinget i Virkeligheden ikke havde noget at skulle have sagt, naar Folketinget havde talt, og den Tale, Folketinget førte, vilde jo i alt Fald i saa Tilfælde talmæssigt være ført med overordentlig Styrke.

Men jeg tror nu slet ikke, det vilde komme saa vidt, hvis Socialdemokratiet vilde slutte op om noget af det, som vi finder vigtigst i disse Lovforslag, idet jeg

fra tidligere Tid nærer den Tro, at naar Partiet Venstre staar overfor, at dette eller hint dog maa anses for i ret høj Grad at være et Folkekrav, vil Partiet ikke fuldstændigt kunne se bort derfra. Vi husker jo, at da vi sidst havde et Venstreministerium — den Gang hed det Neergaard; om det gør nogen synderlig Forskel, at det nu hedder Madsen-Mygdal, ved jeg ikke; det er da i alt Fald ikke nogen Forandring til det bedre —, var Venstrepartiet stærkt imod Importregulering, men ikke desto mindre bøjede Partiet sig for det stærke Pres, som den Gang blev lagt paa Venstre fra alle Rigsdagens tre andre Partier; hvis jeg ikke husker fejl, har den nuværende Indenrigsminister Hr. Kragh udtalt, at det i Virkeligheden var dette Tryk, der førte Venstre ind paa Importreguleringsvejen. Jeg kan vanskeligt tænke mig, at Partiet Venstre helt skulde have skiftet Karakter, siden den Gang det sidst dannede Ministerium, og hvis det derfor virkelig viser sig, at der i dette Ting er et betydeligt Flertal for en Del af det, som vi her har foreslaaet, vil jeg have Lov til at tro paa, at vi ogsaa faar Partiet Venstre i Tale. Men naturligvis kan det gaa saadan, at Socialdemokratiet vel er venligt i Formen, men paa den anden Side knytter Ting til, som Socialdemokratiet i Forvejen maa vide, vi ikke kan acceptere. Bliver dette Socialdemokratiets Stilling, er det jo muligt, at det for Partiet selv er en fortrinlig Stilling, men det vil have som sin sikreste Følge, at saa faar Socialdemokratiet ingen som helst Indflydelse paa, om der kommer noget ud af disse Lovforslag eller ikke. Lovforslaget om Hjælp til Skotøjsindustrien er jo tiltraadt baade af Arbejdsgivere og Arbejdere i denne Branche; deri skulde man dog synes maatte ligge, at Socialdemokratiet som saadant ogsaa maatte kunne tage Lovforslaget, som det er, uden at forlange Bestemmelser indsat, som man ved, vi ikke vil kunne gaa med til. Som sagt, jeg tror, at Socialdemokratiets Stilling overfor Lovforslagene i Virkeligheden vil blive af meget stor Betydning for, om der kommer noget ud af dem eller ikke; jeg haaber, at denne Stilling maa blive velvillig, og jeg haaber yderligere, at Velvillien maa forplante sig til den siddende Regering og det denne Regering støttende Parti.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har Ordet for en kort Bemærkning.